

[Undervisnings- og forskningsministeren]

realiteten er, at disse ungdomsuddannelser i allerhøjeste grad benyttes som et første skridt på vejen til en fortsat uddannelse, altså en videregående uddannelse, en teknikeruddannelse, eller hvad det nu kan være. Derfor mener vi i regeringen, at det, vi hermed gør, er at bringe ord i overensstemmelse med fast praksis. Der er ikke tale om, at vi nu med denne ændring vil fjerne uddannelserne fra den erhvervsrettede karakter, der hidtil har været betegnende for dem.

Hr. Klaus Hækkerup nævnte de meget omtalte besparelser, og han syntes at have den forestilling, at vi er særlig slemme ved erhvervsuddannelserne i ministeriet. Det vil jeg gerne dementere. Vi er særlig slemme ved de videregående uddannelser, ikke ved erhvervsuddannelserne. Hvis man sammenligner udgiftsudviklingen på de to uddannelser, er der en markant forskel, hvor begrænsningerne på erhvervsuddannelserne har været overordentlig beskedne alt i alt over en længere periode, mens de har været ganske kraftige på de videregående uddannelser.

Hvis det forekommer anderledes, hænger det måske sammen med den dybt ulykkelige begivenhed, der fandt sted i begyndelsen af 1980'erne, hvor man pludselig, uden at det var et led i en overenskomst, ændrede på arbejdstidsreglerne og derved reducerede det til rådighed værende timetal voldsomt for eleverne. Det skete nemlig ved, at man satte lærernes timeforpligtelse ned fra 27 til 24. Dette vil jeg gerne give min forgænger det totale ansvar for. Jeg græd, da jeg underskrev dette, fordi jeg vidste, at det ville udløse beskæringer på erhvervsuddannelserne, fordi der naturligvis ikke fulgte penge med. Det er en helt anden sag; den skal bare lige nævnes nu, for det er den, der har ligget som en kilde til følelsen af nedskæringer, hvor realiteten er, at udgiftsudviklingen alt i alt målt pr. elev har været nogenlunde tilfredsstillende på erhvervsuddannelserne i modsætning til de videregående uddannelser, hvor jeg erkender, at der på grund af store årgange og meget andet er sket kraftige begrænsninger i standarden pr. studerende.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg mener, at jeg nævnte i min indledning, hr. minister, at det netop var målt i forhold til den alment gymnasiale uddannelse og folkeskolen, at de erhvervsgymnasiale uddannelser

og erhvervsuddannelserne i det hele taget er blevet udsat for ganske voldsomme beskæringer, altså målt relativt i forhold til de andre. Det er utilfredsstillende, at man fortsat nedprioriterer erhvervsuddannelserne og fortsat opprioriterer de boglige uddannelser.

Hvis jeg husker de redegørelser ret, som denne regering har udsendt, så forholder det sig præcis sådan, og det er i denne regerings tid, for det er, som om man regner med, at al tidsregning begynder, da denne regering tiltrådte, og at alle økonomiske redegørelser derfor tager deres udgangspunkt i 1983.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved ikke, om det kan være en trøst for folkene ude på erhvervsskolerne at vide, at ministeren græd dengang. Det må vi næsten håbe, for så kan det være, de græder mindre over, at de bliver pålagt de besparelser, for så ved de i hvert fald, at der er én mere et andet sted, der også græder.

Jeg vil godt spørge ministeren: Er det meningen, at vi i Folketingets Uddannelsesudvalg bliver orienteret om fagrækken? Ministeren siger selv, at rådene skal ind, men er det meningen, at vi skal orienteres ind?

Ministeren kan ikke se, at det er et problem, at man har skåret htx-uddannelsen reelt ned med et halvt år, samtidig med at man også vil have højniveaufag ind i uddannelsen. Hvis vi skal kunne vurdere, om denne uddannelses kvalitet er tilstrækkelig, må det også forudsætte, at vi ved, hvilke fag det drejer sig om. Det er en yderligere begrundelse for, at vi må kende fagrækken, inden vi forholder os til lovforslaget ved anden og tredje behandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil naturligvis sikre bred forståelse også for det, der følger efter – bekendtgørelsen med fagrækken osv.; det må ligge i naturlig forlængelse af den procedure, der er gået forud, og hr. Aage Frandsen ved jo godt, at jeg vil få mange gode råd i så henseende fra de relevante parter. Så det skal nok gå, der vil blive bred forståelse også om det, og Folketinget vil naturligvis blive orienteret, i det omfang Folketinget ønsker det.

Jeg er glad for, at hr. Aage Frandsen er med mig i gråden over en overenskomstforbedring,